

הרצאה 212: תביעת היכולת המלאה לגדולה

ברכות ידידי היקרים והאהובים ביותר, אחים ואחיות, בנים ובנות. ושוב תקופת עבודה קרבה לסיומה. אבל כל סיום הינו התחלה, כפי שכל התחלה הינה גם סיום. אלה הם המחזוריים האינסופיים, הגלים של הזרם האינסופי של נהר החיים. אם אתם בזרימה, אתם גדלים ומתרחבים יותר ויותר לקראת האיחוד האוניברסאלי. אם אתם מתנגדים לזרימה, אתם צוברים את הכוח והאנרגיה שמתגשמת כחסימות של כאב וסבל.

בכל התחלה וסיום של תקופת עבודה אני נותן משהו כמו סקירה או מבט קצר על השלב שהותרתם מאחוריים, על מנת להכניכם לשלב הבא. סקירות אלה נותנות לכם הבנה טובה יותר של ההתקדמות. שום שלב חדש אינו אפשרי ללא קודמו. לא ניתן לדלג על אף צעד. שנה אחר שנה של שיתוף הפעולה שלנו סקירות אלה הוכחו כניתנות בזמן המדויק עבור רובכם, בעוד שאחרים עשויים להשלים אחר כך. אבל זה בסדר. תמיד, כמובן, כמה מכם פוחדים ומתנגדים כל כך שהם חוסמים בכוונה את ההתקדמות ואת התנועה האורגנית הטבעית שלהם ולכן חווים פחד וכאב מיותרים. אבל ככלל, זו הדרך שבה אנו עובדים ביחד.

בתחילת עונת העבודה הנוכחית הודעתי שהחורף יוקדש לתחילת "עבודת הטרנספורמציה". טרנספורמציה (התמרה) של תודעה ואנרגיה שלילית נעשית אפשרית לאחר שלבסוף אתם מרשים לשליליות שלכם לעלות לשטח, מקבלים אותה ולוקחים אחריות עליה. מודעות מעורפלת וכללית של כוונות הרסניות ורעות אינה מספיקה עבור עבודת הטרנספורמציה. השליליות חייבת להיראות כולה, על כל פרטיה, חייבים להתגבר על פחד ובושה, יש לעצור בעד הסוואה והסתרה או טיוח, יש לוותר על האשמה עצמית מוגשמת. מה שנחוץ זה לקחת בעלות מלאה ביושר ופשטות על העמדות המרושעות על כל הפרטים הקטנים. רק פעולה זו תשחרר אתכם. אולם פעולה זו אינה בשום אופן תהליך מאיים או תהליך שיש בו שלילה עצמית.

בשלב לא נעים ראשוני זה אתם מתחילים לקצור את הפירות של העבודה הקשה שלכם. כמה מכם הצליחו בכך בשנה שעברה, לאחר עבודה חרוצה עם החומר השלילי, והגיעו לטרנספורמציה אמיתית. ייסוד המרכז סייע במידה ניכרת להיבט מיוחד זה של העבודה.

השליבים של ההתמרה אינם בדיוק מחולקים. הם חופפים. בתחום אחד אולי פגשתם בהיבטים שליליים, הסרתם חסימות ואתם מוכנים לעבודת טרנספורמציה, בעוד שבתחומים אחרים ישנו עיוות והרסנות קשים שלא נגעתם בהם עד כה במודעות מכוונת. בתחומים אחרים ייתכן שהשגתם טיהור מלא ושם אתם חופשיים ובהירים. זו הסיבה לכך שכה קשה לשפוט האם השגתם טיהור עצמי מלא או לא. רק התמסרות מלאה, דרוכה, מודעות, נכונות לוותר על משאלת לב (wishful thinking) וריסון הגאווה יגנו עליכם מאשליה – ומהכאב של ההתפקחות ממנה.

האופן הספציפי של התייב מציע הגנה נפלאה. הקרבה שפיתחתם, הידיעה האינטימית של עצמכם שאתם חולקים זה עם זה, התפיסה שכה רבים מכם מפתחים באופן הולך וגובר כתוצאה מההתקדמות שלכם, היושר והאומץ הגדלים שנעשים בהדרגה טבע שני שלכם – כל אלה מהווים עזרה חיונית. ניתן להשתמש באופן קבוע במדד חשוב של התייב על מנת לקבוע את מצבכם: מה הגשמת החיים שלכם אומרת לכם? עד כמה חייכם עשירים ומלאים? עד כמה השמחה, שלוה ושפע הולך וגובר נפתח בפניכם? עד כמה פוחתת התנגדותכם לפגוש ולחשוף את התחומים העמוקים ביותר של העצמי הפנימי ביותר? כאשר אתם פוגשים בחסימות פנימיות במשברים רגועים, עד כמה אתם נכנסים פנימה על מנת למצוא את עצמכם באופן יותר מלא? כאשר תבחנו

את השאלות האלה ביושר, הן יובילו אתכם לאמת לגבי ההתקדמות שלכם. הן יספרו לכם אם אתם תקועים או לא, אם אתם מרמים את עצמכם – אולי אתם מקווים שאתם יכולים להימנע מלעסוק בחומר פנימי מסוים שאינו נעים.

מבחינה כוללת, כולכם עשיתם מסע רחוק מאז שנה שעברה. אתם נמצאים כעת במקום פנימי אחר ואתם יודעים זאת. רבים מכם מוצאים עצמם לראשונה מחוברים בדרך שאף פעם לא האמנתם שהיא אפשרית ופקפקתם אם היא בכלל קיימת, על אף ששילמתם מס שפתיים למילים ששמעתם ממני במשך שנים. רבים מכם מאמינים לראשונה באמת ובאופן עמוק שבעיות פנימיות יכולות אכן להיפתר במלואן ושהעצמי הבעייתי יכול להיות בריא, שלם ומחודש באופן חי. מספר החברים שמגיעים לשלבים אלה גדל באופן קבוע והם עוזרים להתמיר את האנרגיות של חברים חדשים המצטרפים לנתיב. מומנטום, אומץ, אמונה, הוכחה ושכנוע הם מרכיבים חיוניים, המשפיעים על אלה שמתבוננים במה שקורה לכם ונמצאים בסביבתכם.

כאשר תגיעו לשלבים שעד כה רק שמעתם על תיאורם, תרכשו אומץ ללכת עמוק יותר, לתוך שכבות של רוע סמוי שעדיין חבויות מפניכם. ישנה תמיד התצורה הספיראלית: רמה על רמה, עד שהמעגלים של הספירלה נעשים קטנים יותר ויותר. כשהם נעשים קטנים ובהדרגה מתכנסים לנקודה אחת, הדרך נעשית פשוטה במידה הולכת וגוברת. הפשטות בסיבוב הסופי של הספירלה הוא אהבה. המשמעות של פשטות זו קטנה כאשר המעגלים של הספירלה עדיין גדולים. ואז הכל מסתבך עקב ריבוי הפרדות האגו מהאחד. במצב זה של הפרדה, המילה "אהבה" היא ריקה מרגש וחוויה, המילה הינה אקראית. גרוע מזה, משתמשים בה באופן לא נכון כשמדברים על אהבה כאשר לגבי דברים רבים אחרים אין שם קשר לאהבה אמיתית. כאשר אתם חווים באופן מלא את המשמעות הפנימית של אהבה, תדעו שכל דבר כלול במילה זו.

על מנת לסכם בקצרה: שלבים קודמים של העבודה שלנו עסקו ביכולתכם להתייצב בפני עמדות שליליות, מגרעות, עיוותים, הרסנות, חוסר טוהר. שנה שעברה היתה ההתחלה האמיתית של התמרת חומר שלילי – הן אנרגיה והן תודעה – אל תוך חומר חיובי. שני אספקטים אלה של העבודה ימשיכו כמובן. השלב השני, שכעת הוא אפשרי יותר, יוביל לדרוש את שלכם – לתבוע את העצמי המיוחד, המוחלט, המלא, הגדולה החבויה שלכם. נושא הערב הוא לגבי התביעה של מה שהוא באמת שלכם.

באחת ההרצאות האחרונות התווייתי כמה הגשמות טיפוסיות של מצבים וחוויות שבהם העצמי הקטן מתמזג עם העצמי האלוהי. אמרתי שישנן הרבה הגשמות כאלה, על חלקן אדבר בתקופות מאוחרות יותר. זו אחת מהן.

אולי זה ייראה מוזר, אבל זו עובדה שלבני אנוש יש רתיעה מלתת לעצמם באמת להיות מה שהם יכלו להיות. כמובן, אגו גדול מדי תובע זאת באופן מתמיד, בגלוי או בהסתר. אבל כאשר זה מגיע לגדולה האמיתית שלכם, אתם נעשים מאופקים, מבוששים ומפחדים – אתם עוצרים בעד מה שיכולתם להיות, מה שאתם חשים שאתם כבר. מהו הקיר המוזר הזה שעוצר בעדכם מלהיות מי שאתם, מלהיות המיטב, הגדולים ביותר, החכמים ביותר, נדיבים, אוהבים, יצירתיים, בעלי כושר הבעה עצמית גבוה (self assertive), גלויים, מודעים, אמיצים, בעלי עצמי עניו עם כל הכבוד והאצילות הפנימיים? אתם כל זה ואף יותר. יש לכם את השכל הספציפי שלכם, הכישרון והאינטליגנציה, יש לכם דבר מיוחד לחלוטין לתרום לחיים וליצירה. אלוהים מתגשם בתוכם ודרככם בדרך מיוחדת ואינדיבידואלית, השונה מכל האחרים.

וכעת, מה גורם לזה להיראות כה קשה לתבוע את הגדולה שלכם? כאשר אתם נעשים העצמי המלא שלכם, במשמעות הטובה ביותר של המילה, אתם נראים בו זמנית כשני הפכים: אתם מיוחדים ובלעדיים, ובאותו זמן אתם לא מיוחדים בכלל. אתם כמו כל אחד אחר במובן שכל אחד מכם הוא הגשמה אלוהית. לכולכם יש איכויות אלוהיות בסיסיות וגם מגרעות שחוסמות אותן. המגרעות עשויות להשתנות בעוצמה ובדגש שלהן. אתם שונים בהתפתחות שלכם, בפתיחות וברצון להיות נְאֻמֵת. אבל כולכם מתגשמים כאגו וחייבים לעבור דרך אותו מאבק בסיסי כדי להתמיר את האגו. אתם בלעדיים במובן זה, שאלוהים יכול להתגשם דרככם כאשר אתם מסירים את החסימות, כאשר אתם מאפשרים לגדולה הספציפית להופיע. כל אחד מכם הינו גאון, כי כל אחד מכם הוא אלוהים.

עבור האגו הקטן שתובע את יחוד האגו אלה לא חדשות מבורכות. האגו הקטן רוצה להיות עליון, מעל כל האחרים. העצמי האלוהי אינו תובע דרישות כאלה. מה שחוסם גדולה אמיתית מלהופיע אלה תביעות האגו הקטן שרוצה להתנשא מעל האחרים, שזקוק להערצה, שזקוק להשוואה ולתחרות ומדכא אחרים בכדי להוכיח עצמו כעליון. זהו הרוע המסוים שיש להיפטר ממנו. רוע מסוים זה יביא תיבת פנדורה המלאה בעמדות רבות אחרות שיוצרות בושה, סבל ותבניות רוע הרסניות אחרות.

אתם עשויים לומר: "אני רק רוצה להיות יותר מאחרים מפני שאני מרגיש פחות מכלום". אבל מה בדבר ניסיון להפוך את ההנחה הזו? האם הייתם באמת מרגישים פחות מכלום לולא הזדקקתם להיות עליונים? אני מעז לומר, לא. האם הייתם קנאים, קטנוניים, משרתי האגו (self serving), זדוניים, מניפולטיביים, רעים, מכחישים את העצמי האלוהי באחרים – בקצרה, חסרי אהבה – לולא רציתם להעמיד עצמכם מעל אחרים? תודעת אלוהים שלכם ותודעת אלוהים של אנשים אחרים לעולם אינן נמצאות בקונפליקט זו עם זו. רק האגו, במצב המופרד שלו, נמצא בקונפליקט בגלל העיוורון וההגבלה. האגו אינו אחד, הוא מחולק, ולעיתים קרובות נמצא בקונפליקט וסתירה. תודעת אלוהים בכם היא אחת. העצמי האלוהי אינו דוחף לקראת הכרה. הוא מכיר את עצמו ומסתפק בעצמו.

חסימה נוספת למימוש היופי והגדולה הייחודיים המוחלטים שלכם - הגאונות שלכם – היא הפחד שעדיין קיים בכם רוע בתוכם. כל הפחד הינו למעשה פחד מזה. כאשר מוכחש הטבע האמיתי של פחד זה ומושלך לאנשים אחרים, מתחילים להתגשם מאורעות חיצוניים שנראים כמצדיקים את פחדכם מאחרים. ככל שאתם קרובים להתמרת הפחד, כך יותר אתם חייבים לפגוש בעצמי – ולהתגבר על התנגדותכם לעשות כך. הפחד יוצר קיר ענק והינו חסימה גדולה יותר מאשר הרוע בעצמו. אמרתי זאת פעמים רבות. סוג זה של פחד קשור ברצון לעלות על אנשים אחרים ולהרשימם. התביעה של האגו הקטן, המתורגמת למילים, זועקת: "העריצו אותי, אני כל כך עולה עליכם. אהבו אותי בשל כך." וזו כמובן שטות מוחלטת.

הפחד מהרוע שבפנים הוא שטחי, מפני שהרוע הוא למעשה עיוות של יופי ואהבה. השטן ששוכן בכל אחד היה במקורו מלאך. כיצד אתם יכולים להתעמת עם השטן הזה? כולכם התקדמתם במידה ניכרת במובן זה. אתם מגלים וחושפים, מודים ומכירים, לוקחים אחריות במידה הולכת וגוברת. זו הסיבה לכך שהטרנפורמציה מתרחשת והבעיות העמוקות והמתמידות ביותר נפתרות בתדירות גוברת. אבל במקום שבו עדיין יש פחד, תמיד אחראים לכך במידה חלקית אגו-גאווה. אגו-גאווה זה קשור בבורות שלכם לטבע של השטן בתוכם. לא רק שאתם מאמינים ששטן זה

הוא אתם האמיתי, הסופי, אלא אתם מאמינים שהחלק השטני של העצמי הוא זר מהותית ואינו האלוהי. זוהי הבורות.

ברצוני להזמיןכם כעת, ידידי, לפנות מקום בתודעה שלכם לרעיון שאותו שטן, על כל הרוע, זדוניות, חוסר יושר, קטנוניות, שנאה ופחד שבו הוא במהותו מלאך. כמשל ובאופן סמלי, לוציפר היה מלאך של אור. הוא הפך לשטן. זו המשימה האבולוציונית של כל הישיות המופרדות להביא לטרנספורמציה מחדש: משטן ללוציפר, מחשיכה לאור. תהליך זה מתרחש בתוך נפשכם, ידידי.

השטן הוא הפחד שלכם. הפחד הוא האשם לדרכים האכזריות, זדוניות ומלאות שנאה של השכל, לרגשות שתמיד בדרך כלשהי מבוטאים גם בפעולות. רק כאשר מתייצבים בפני אשמה זו, כאשר הכאב שלה מבוטא במלואו, לא נדחה אלא חוצים אותו, אז האשמה והפחד יכולים להתמוסס. ואז המלאך מגלה את עצמו. אז אתם יכולים להיטען בחום, אהבה, אמון, זרם עדין, שמחה והתרחבות יצירתית. תהליך זה קורה שוב ושוב, עד אשר כל החומר הרע מותמר. אז אתם לא תאמינו יותר שאתם מוותרים על משהו – פרט למאבק כששכלכם עדיין ירצה להיאחז בשליליות. האשלייה הינה שאתם מאבדים משהו. אמרתי פעמים רבות שכל כך הרבה אנרגיה לכודה ברוע, אנרגיה שאינכם רוצים להיות בלעדיה, על אף שאתם עושים הכל בכדי למעוך אותה ולהכחיש אותה במצבה הנוכחי. כאשר תעברו דרך תהליך התמרה אמיתית של הרוע, תרכשו בחזרה את כל החיות החזקה שהשבתם על מנת לחמוק מהרוע. אינכם מפסידים דבר: הרווח הוא עצום.

אם אתם יכולים ללמוד לפתוח לרווחה את זרועותיכם, את התודעה שלכם ואת הרצון החיובי כלפי הרוע שבכם, באמונה ובאמון חסר פחד בהדרכה הפנימית שלכם, תגרשו את כל הרוע. אין פה אשליה של בריחה ורמאות. אינכם מתגברים, אינכם מוציאים או מפרידים עצמכם משום דבר שבכם. אתם פוגשים את השדים אל מול פניכם. ואז הם יתמוססו ויתגלה הטבע המקורי שלהם. חבקו את השטן הזה בידיעה שהינו מלאך. על ידי היפוך המינד והתודעה שלכם, הכוח והחיות של השטן הזה יכולים אכן להפוך לכוח מאיר של אהבה ואנרגיה יפים, יצירתיים ומלאי חיים של חוכמה עליונה. התודעה הקטנטנה, הקנאית, המופרדת של השטן, שנאבקה תמיד כנגד חוקי החיים, תתרחב ותיפתח. ואני אומר לכם: ככל שהשטן חזק יותר, כך המלאך חזק יותר. מפני שהעוצמה במהותה היא אותו דבר. אפשרו למחשבה זו להשתרש בכם, ואז תפחדו הרבה פחות. תהיו פחות נוטים להחביא ולטייח ולרעוד מפני הרוע או השטן שבכם.

גשו לשטן שבכם עם אומץ ואמונה מוחלטים וגבשו ממנו את המלאך היפה שלכם. זו עבודת הטרנספורמציה. היא תתקיים במידה הולכת וגוברת. אף אחד אינו יכול לטעון בעד זכותו מלידה והגאונות שלו ולתרום תרומתו הייחודית לחיים אם אינו פוגש ללא פחד את השטן הפנימי וחושף אותו.

רק בדרך זו אתם יכולים להשקיט ניגודים, לחצות דואליות. כל דואליות, כל הפכים בלעדיים שאתם פוגשים כחסימה, הם סימן שאתם עדיין מחולקים. אתם מנותקים מהתודעה העמוקה יותר שלכם, מנותקים בפחד, גאווה, רצון עצמי, בורות, חמדנות ושנאה. ניתן להפוך את אותם היבטים: פחד נעשה אמונה וביטחון, גאווה נעשית ענווה, רצון עצמי – רוך, נוקשות – ויתור גמיש, עמדה של הליכה עם וגמישות מעודנת לזרום עם הקצב של החיים. בורות נעשית מודעות, תפיסה, הבנה וחוכמה, חמדנות – סוג מיוחד של אמון שמאפשר לכם לגעת בלבבות אחרים ולדעת שישנו עבורכם שפע בכל דרך. ויהיה לכם שפע, כך שהחמדנות תהיה מיותרת באופן מגוחך. והכי משמעותי, השנאה שלכם תהפוך לכוח של אהבה.

אף אחד אינו יכול למצוא שלוה והגשמה פנימית (עצמית), שלמות, ביטחון וגאונות פנימית שיכולה להוסיף לבריאה אם אינו מסור לגורם (סיבה) שמחוץ לעצמו.

זה אינו תכסיס טיפולי, אינכם צריכים להכריח עצמכם בדרך של מילוי חובה להיות מסורים ולא אנוכיים, על מנת להשיג תגמולים רצויים של בריאות קורנת וחיים מוגשמים. אבל זה דבר שעליכם להבין בבהירות ולהשתמש בו כתמרור נוסף למקום בו אתם נמצאים.

ושוב, עליכם להודות ביושר האם אתם עדיין רואים הגשמה בחייכם כדבר אנוכי לחלוטין ומשרת רק את העצמי, כך שכל דבר אמור להיות מכוון להתאים לכם. אם תחקרו את הפנטזיות שלכם במובן זה תראו במדויק היכן אתם. חשוב שפה, כמו בכל עניין אחר, תהיו כנים לחלוטין. אם אתם רואים שאין בכם שאיפה אמיתית לשרת מטרה רחבה יותר, לשכוח את העניין האישי הקטן, לפחות בחלק מהזמן, לטובת נושאים גדולים יותר, עליכם להבין את הבדידות שלכם, את הניתוק שלכם, את הפחד והאשמה וחוסר היכולת להכיר בכישרונות שלכם.

עליכם לדעת שיש לכם יכולת מולדת לשכחה עצמית (self forgetful), אבל האגו הקטן שלכם מסכל את המצב הטבעי הזה. אולי אתם אוחזים במושגים מוטעים שמונעים מכם לרצות ללכת מעבר לעצמכם. אולי אתם מאמינים שהתמסרות לסיבה מעבר לאגו הקטן שלכם משמעותה סבל מזוכיסטי וקיפוח, עוני ותסכול של הגשמה וצרכים אישיים. למעשה זה הפוך מכך. רק כאשר תוכלו בכנות לתת ליצירה, כאשר תבצעו את התרומה המיוחדת שלכם ברוח חסרת אנוכיות, אז גם תרגישו ראויים להיות מוגשמים, לחוות שפע בכל הדרכים. אם אתם חשים מרוסנים ומנועים מלתבוע את הביטוי העצמי המלא הזה, כדאי להתבונן באנוכיות שלכם, בחוסר הרצון לתרום ליקום. אתם יכולים להסתיר את הריסון תחת מעטה של פסודו חוסר אנוכיות שלמעשה יכולה להיות יותר אנוכית מאשר אנוכיות גלויה. זה חלק מהמסכה שלכם, עליכם להופיע טוב בעיני אחרים.

רבים מכם החלו להקדיש עצמם לסיבה הגדולה יותר. זהו תהליך אורגני שמתפתח ככל שאתם מתייצבים בפני האופורטוניזם שמשרת את העצמי וההבל של האגו הקטן שלכם. גדלתם למצב מפותח יותר ואתם מרגישים כעת את ההגשמה שמגיעה כתוצאה מנתינה לבריאה (creation) או מלשרת סיבה רוחנית. אולי לא קישרתם באופן ספציפי את השלווה, השמחה, החופש והיצירתיות הגוברים שלכם עם העובדה שאתם יותר מעוניינים בנתינה של משהו בעצמכם למען המטרה של סיוע לנשמות אחרות להתקדם למצבים גבוהים יותר של אמת פנימית. אולי על ידי עשיית החיבור הזה כעת, תקבלו אומץ לפנות בכיוון הנכון.

שוב אנו יכולים להתבונן בשני מעגלים, האחד זדוני, השני מיטיב. כאשר אתם נמצאים בפחד ומתחבאים מהרוע הפנימי, אינכם יכולים לתבוע את העצמי נטול האגו הטוטאלי, הנפלא. אתם נשארים אנוכיים, עסוקים רק בדרך שלילית עם האינטרסים של האגו הקטן, עם היתרונות הפעוטים ועם חוסר הרצון לתת לחיים. וכך אתם נעשים יותר ויותר מרוששים, אומללים, ממורמרים, ומרגישים הצדקה לעצור, לא לתת דבר – והמעגל הזדוני ממשיך.

כשאתם מתמירים את המעגל הזדוני למעגל מיטיב, כמעט לא בכוונה אתם מובלים באופן טבעי לעמדה של נתינה לא אנוכית. זו לעולם אינה נתינה סנטימנטלית לדרישות נירוטיות ולא בריאות. זו נתינה אמיתית. ועל ידי נתינה לאחרים, אתם לא יכולים לברוח מנתינה לעצמי. מפני שבמציאות, כפי שאתם נוכחים באופן גובר, העמדה לעצמי אינה יכולה להיות שונה מהעמדה

לאחרים, וההפך. לכן נתינה לסיבה גדולה יותר היא הדבר המעשיר והגדול ביותר שניתן לדמיין. לא ניתן לרמות את החיים. החיים שלכם מספרים לכם את האמת על זה ועל דברים אחרים. נתינה לסיבה מעבר לאגו הקטן היא סיפוק עליון. אם אתם מקפחים עצמכם בזה אינכם יכולים לדעת שלוה, שמחה, הגשמה, הערכה עצמית, ואת התחושה העמוקה של להיות ראוי לטוב ביותר שהחיים יכולים להציע. היחס הוא מדויק: במידה שבה אתם מציעים בנדיבות ובאמון את המיטב שיש לכם לתת לחיים, כשאתם מאפשרים לרצון אלוהים להתבצע, במידה זו אתם חשים ראויים לפתוח רחב את זרועותיכם בכדי לקבל את המיטב שיש לחיים להציע. במידה שבה אתם עוצרים בפחד חסר ערך שזה יהרוס את האינטרס העצמי שלכם, במידה זו אתם חייבים לעצור בעד קבלת העושר של החיים. לא יכולה להיות טעות. בתחומים עמוקים ביותר של נפשכם עובד בצורה מושלמת מנגנון מכויל היטב. כאשר הנתינה שלכם לחיים הופכת להיות כה שלמה שאתם נכונים באופן עמוק לעזוב את ההבלים הקטנים לטובת אמת גדולה יותר, בתחושת אחריות שזה נחוץ, אז יגיע לחייכם שפע מעבר למידת הבנתכם הנוכחית.

כאשר הקבוצה הזו התכנסה יחדיו, הייתם איים בודדים, כל אחד עסוק בסבל הקטן האישי שלו, מנותק לחלוטין מהעצמי הפנימי ולכן כמובן גם מנותקים זה מזה ומהחיים. לא היתה לכם נכונות לתת לחיים. רק לאחרונה רבים מכם מוצאים שזה עדיין נכון במידה מסוימת. אבל אתם מגלים זאת כשאתם כבר מוכנים לתת מעצמכם לסיבה שמעבר. אתם עוסקים בסיבה האצילית ביותר שהויה יכולה לעסוק, בטיהור ובריפוי נשמות. בדרך זו אתם תורמים בדרך החיונית ביותר האפשרית לתוכנית האבולוציונית הגדולה.

כל נשמה בודדת שמתקרבת לסף, שלבסוף חוצה את המפתן, משחררת אנרגיה עצומה של יופי, חוכמה, עוצמה, אהבה, אמת, תושייה יצירתית, ונכנסת לחוויה של אחדות oneness, ועל ידי כך משפיעה, באופן ישיר ובלתי ישיר, על כמות אדירה של הוויות אחרות. נסו לחשב באופן מתמטית כיצד כל עמדה ששונתה בכם תורמת לאלה שמסביבכם. כל עמדה של נתינה בונה הינה כוח חי עצום ויפהפה בסכמה האוניברסאלית, המשפיע באופן בלתי נדלה. פעם נתתי אנלוגיה: אם משליכים אובייקט למים, נעשים גלים המתפשטים במעגלים גדולים יותר ויותר. הגלים האלה לעולם אינם מסתיימים. הם רק נראים כנגמרים במקום שבו נגמרים המים. אבל אם גוף המים היה אינסופי כמו היקום, הגלים האלה לא היו נגמרים. כך כל רעיון, כוונה ומחשבה שאתם מעצבים, שהמניע שלה הוא התמסרות לא אנוכית לאמת אוניברסאלית, אהבה, אמונה, הבעת רצון לתרום לחיים בהתאם לרצון של התודעה הכוללת שמחלחלת לכל החיים – זהו גל אינסופי שלעולם אינו מסתיים, יש לו השפעה הרבה אחרי שאיבדתם את כל העקבות המרוחקים לגביו בשכל המודע שלכם. אתם מפעילים יצירה חדשה, מניעים מאורעות נפשיים חדשים בפעולה, מאורעות שיש להם השפעה נחרצת על החיים ועליכם.

על כן חשוב ביותר שתדעו איזה השפעות אדירות יש לחשיבה ולכוונה שלכם, הן החיובית והן השלילית. המחשבות האוהבות שלכם ליקום, הכניסה שלכם לאינטליגנציה היצירתית האלוהית שבכם היא אמיתית ואפקטיבית כמו ההימנעות הזדונית שלכם מתוך חוסר אמון.

המשימה שאתם עוסקים בה מאפשרת לכם הזדמנות נהדרת לסייע לאחרים. עבודת הטיהור שאתם עושים חייבת בדרך כלשהי להיות מועברת לאחרים. הנתינה שלכם יכולה להתבצע בצורות רבות. אתם תעשו אותה בדרך המיוחדת שלכם. האינטליגנציה היצירתית הפנימית שלכם חייבת להחליט עבורכם, מפני שרק אתם יודעים מהי הדרך הטובה ביותר שלכם לתרום. מה שאתם

יכולים להחליט עם השכל המודע שלכם הוא הכוונה, הרצון להכניע רצונכם, השאיפה להפעיל בתוכם דבר שהוא גדול מהאגו שלכם, על מנת להגדיל את עוצמת הקבוצה שלכם ולהוסיף לאור שכבר קיים. ככל שתהיו יותר כנים מבחינה זו, כך מי הבוץ יהיו צלולים יותר. אם אתם מודעים בכנות לשרות העצמי שלכם (הכוונה – הדרך שבה אתם משרתים את האגו), אתם נמצאים צעד קדימה לנתינה לא אנוכית.

מדוע אינכם יכולים לתבוע את הגדולה שלכם? מפני שהעצמי הקטן עסוק כל הזמן בחיפוש היתרונות הקטנים שלו. רווחים אישיים אלה יכולים להיות חומריים, או שהם יכולים להתגשם בגאווה, הצורך להרשים ולקבל הערצה מאחרים, הצורך להיראות יותר טוב מאשר אתם מאמינים בהיחבא שאתם נראים. כאשר תשחררו עצמכם מעמדות אלה, יהיה לכם קל יותר לתבוע את העצמי האמיתי על כל תכולותיו, הפוטנציאלים שלו והייחוד שלו. תאפשרו לעצמכם את השפע שכרגע אתם אולי חווים אותו רק בדרכים מוגבלות ובמחיר של אשמה. אתם תהיו מוערכים, פשוט מפני שמטרתכם לא תהיה יותר להיות מוערכים. לא תתביישו יותר להיות המיטב שאתם יכולים להיות. החשש מלהיות המיטב שבכם יפחת ככל שתנתקו משירות עצמכם (שירות האגו), כשאתם משחררים את העצירה withholding הקמצינית מהחיים, את אי הנתינה הזדונית, כשאתם מפסיקים את הצביעות וההסתרה של האגו הקטן. תאבדו את הפחד שלכם מהרוע שבפנים, כשאתם מודעים כעת שהרוע ממנו אתם פוחדים מכיל את תמצית הטוב. בכל שטן גם לו מלאך שרוצה לצאת החוצה.

אם אין בכם ענווה, אינכם יכולים לאפשר לגדולה שבכם להופיע. אבל בענווה אין צורך לרסן את הגדולה שלכם. לא תהיה שום דחיפה, לא הוכחה, רק ידיעה פנימית שקטה. ואז כלל לא חשוב ולא נחוץ שאחרים יכירו בכם. הם יגיעו לכך כאשר אתם לא תצטרכו יותר בזה ולא תתעקשו על זה. האגו הקטן הוא זה שצריך הכרה ואין לו שום תחושת פרופורציה. האגו הקטן הוא שמגשש בחשיכה ולוחם בכל הכיוונים השגויים.

סדרת הרצאות זו מתקרבת לסיומה – אין זה אומר כמובן שייפסק המגע שלנו, כעת כשהמרכז מציע הזדמנות כה נפלאה לעבודה. מה שאני מציע, ידידי, זה שתדמינו עבור עצמכם מצב חדש של גדולה בענווה, ללא האגו, ללא הצורך להוכיח שום דבר, ללא השוואת עצמכם לאחרים לא בחיובי ולא בשלילי. דמינו עצמכם לא מפחדים מהכי גרוע בכם, בידיעה שהגרוע ביותר יתמיר לכוח הכי יפה, הכי חכם, הכי חזק ואוהב. רק בהיחבא הגרוע ביותר בכם נעשה חלש ומסוכן. על ידי חשיפתו, אתם מאפשרים לעצמכם לחזות את הפוטנציאל החדש שלכם.

אני מברך אתכם כעת ושוב אומר לכם שהעבודה שלכם והגדילה שלכם הינה צורת אנרגיה יפה ההולכת וגוברת בעולם הרוחני. לו יכולתכם לראות את היופי הייתם נדהמים. לו יכולתם באמת לתפוס את הערך והמשמעות של מה שכל אחד מכם עושה, הייתם חווים שמחה עמוקה.

ואתם תדעו זאת, במקודם או במאוחר, אפילו כשאתם עדיין בגוף. אתם תחוו זאת באופן פנימי וזה יעשה אתכם חזקים ואחראים יותר. תיעשו יותר ויותר כלים מודעים, כל אחד בדרך היפה והמושלמת, כל ישות חתיכה קטנה מהשלם. בשלם זה האחד אינו מתפקד ללא האחרים, אלא כל אינדיבידואל מעניק את תרומתו הייחודית. אין צורך לקנא. לעולם לא נחוץ להוכיח עצמך. כשתדעו זאת, תכירו גם בגדולה הייחודית, ביופי ובחוכמה הייחודיים שלכם. האהבה חודרת לכל המשימות שלכם. כל צעד בדרך הוא משמעותי וחשוב. החיים שלכם הם מאוד בעלי ערך. אתם מבורכים. היו בשלווה!